

Europeiska unionens officiella tidning

C 300

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextionde årgången

11 september 2017

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2017/C 300/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2017/C 300/02	Mål C-213/15 P: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 juli 2017 – Europeiska kommissionen mot Patrick Breyer, Republiken Finland, Konungariket Sverige (Överklagande — Tillgång till institutionernas handlingar — Artikel 15.3 FEUF — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Tillämpningsområde — Ansökan om tillgång till inlagor från Republiken Österrike i det domstolsförfarande som avgjordes genom domen av den 29 juli 2010, kommissionen/Österrike (C 189/09, ej publicerad, EU: C:2010:455) — Handlingar som innehas av Europeiska kommissionen — Skydd för rättsliga förfaranden)	2
2017/C 300/03	Mål C-566/15: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Kammergericht Berlin – Tyskland) – Konrad Erzberger mot TUI AG (Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för arbetstagare — Icke-diskrimineringsprincipen — Val av arbetstagarrepresentanter i ett bolags övervakande organ — Nationell lagstiftning som endast tillåter arbetstagare som arbetar på driftställen inom nationens territorium att rösta och kandidera i sådana val)	3

SV

2017/C 300/04	Mål C-93/16: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 20 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Audiencia Provincial de Alicante – Spanien) – Ornua Co-operative Limited, tidigare The Irish Dairy Board Co-operative Limited mot Tindale & Stanton Ltd España, SL (Begäran om förhandsavgörande — Immateriella rättigheter — EU-varumärke — Enhetlig karaktär — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 9.1 b och c — Enhetligt skydd av den rätt som EU-varumärket ger mot risk för förväxling och skadlig inverkan på renomméet — Friktionsfri samexistens mellan det varumärket och ett nationellt varumärke som används av tredje man i en del av Europeiska unionen — Friktionsfri samexistens föreligger inte i övriga unionen — Genomsnittskonsumentens uppfattning — Olika uppfattning kan förekomma i olika delar av unionen)	3
2017/C 300/05	Mål C-143/16: Domstolens dom (första avdelningen) av den 19 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Abercrombie & Fitch Italia Srl mot Antonino Bordonaro (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 2000/78/EG — Likabehandling i arbetslivet — Artikel 2.1 — Artikel 2.2 a — Artikel 6.1 — Diskriminering på grund av ålder — Avtal om intermitterant anställning som kan ingås med personer som är under 25 år — Anställningsavtalet upphör automatiskt att gälla när arbetstagaren fyller 25 år)	4
2017/C 300/06	Mål C-206/16: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 20 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Marco Tronchetti Provera SpA m.fl. mot Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (Begäran om förhandsavgörande — Bolagsrätt — Direktiv 2004/25/EG — Uppköpserbjudanden — Artikel 5.4 andra stycket — Möjlighet att ändra priset under vissa bestämda omständigheter och i enlighet med tydligt fastställda kriterier — Nationell lagstiftning enligt vilken det föreskrivs en möjlighet för tillsynsmyndigheten att höja priset på ett offentligt uppköpserbjudande i fall av otillåten samverkan mellan budgivaren eller personer som handlar i samförstånd med budgivaren och en eller flera säljare)	5
2017/C 300/07	Mål C-340/16: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 20 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof – Österrike) – Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG mot Mutuelles du Mans assurances – MMA IARD SA (Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 44/2001 — Artikel 9.1 — Artikel 11.2 — Domstols behörighet vid försäkringstvister — Talan väckt av den skadelidande direkt mot försäkringsgivaren — Talan väckt av den skadelidandes arbetsgivare, en offentligrättslig institution, som enligt lag övertagit den anställdes rättigheter gentemot det i trafikolyckan inblandade fordonets försäkringsgivare — Subrogation)	6
2017/C 300/08	Mål C-357/16: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 20 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas – Litauen) – "Gelvora" UAB mot Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba (Begäran om förhandsavgörande — Otillbörliga affärsmetoder — Direktiv 2005/29/EG — Tillämpningsområde — Inkassobolag — Konsumentkredit — Överlåtelse av fordran — Arten av rättsförhållandet mellan bolaget och gäldenären — Artikel 2 c — Begreppet produkt — Indrivningsåtgärder som vidtas parallellt med ett utsköpningsförfarande)	6
2017/C 300/09	Mål C-416/16: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 20 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Judicial da Comarca de Faro – Portugal) – Luís Manuel Piscarreta Ricardo mot Portimão Urbis, E.M., S.A. – em liquidação, Município de Portimão, Emarp – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM, SA (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2001/23 — Artikel 1.1 b — Artikel 2.1 d — Övergång av företag — Skydd för arbetstagares rättigheter — Tillämpningsområde — Begreppen "arbetstagare" och "övergång av verksamhet")	7
2017/C 300/10	Mål C-505/16 P: Domstolens beslut av den 6 juli 2017 – Olga Stanislavivna Yanukovych, i egenskap av arvinge till Viktor Viktorovych Yanukovych mot Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen (Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Ukraina — Förteckning över de personer, enheter och organ som omfattas av frysen av penningmedel och ekonomiska resurser — Sökandens namn har tagits upp i förteckningen — Justering av yrkandena — Inlägga som getts in i en avlidens sökandes namn och för dennes räkning)	8

2017/C 300/11	Mål C-663/16 P: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 19 juli 2017 – Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH mot Europeiska kemikaliemyndigheten (Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — Förordning (EU) nr 528/2012 — Tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter — Artikel 95 — Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) — Offentliggörande av en förteckning över verksamma ämnen — Upptagande i förteckningen av ett företag som leverantör av ett verksamt ämne)	9
2017/C 300/12	Mål C-666/16 P: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 19 juli 2017 – Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH mot Europeiska kemikaliemyndigheten (Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — Förordning (EU) nr 528/2012 — Tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter — Artikel 95 — Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) — Offentliggörande av en förteckning över verksamma ämnen — Upptagande i förteckningen av ett företag som leverantör av ett verksamt ämne)	9
2017/C 300/13	Mål C-176/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Polen) den 6 april 2017 – Profi Credit Polska S.A. med säte i Bielsko-Biała mot Mariusz Wawrzosek	10
2017/C 300/14	Mål C-194/17 P: Överklagande ingett den 14 april 2017 av Georgios Pandalis av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 14 februari 2017 i mål T-15/16, Georgios Pandalis/ Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet	10
2017/C 300/15	Mål C-217/17 P: Överklagande ingett den 25 april 2017 av Mast-Jägermeister SE av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 9 februari 2017 i mål T-16/16, Mast-Jägermeister SE mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet	12
2017/C 300/16	Mål C-253/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 15 maj 2017 – Ramazan Dündar m.fl. mot Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG	13
2017/C 300/17	Mål C-337/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Szczecinie (Polen) den 7 juni 2017 – Feniks Sp. z o.o. mot Azteca Products & Services SL	14
2017/C 300/18	Mål C-343/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgien) den 8 juni 2017 – Fremoluc NV mot Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP) m.fl., intervenient: Vlaams Gewest	14
2017/C 300/19	Mål C-346/17 P: Överklagande ingett den 9 juni 2017 av Christoph Klein av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 28 september 2016 i mål T-309/10 RENV, Christoph Klein mot Europeiska kommissionen	15
2017/C 300/20	Mål C-347/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Rotterdam (Nederländerna) den 12 juni 2017 – A, B, C, D, E, F, G mot Staatssecretaris van Economische Zaken	17
2017/C 300/21	Mål C-372/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Noord-Holland (Nederländerna) den 19 juni 2017 – Vision Research Europe BV mot Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond	17
2017/C 300/22	Mål C-380/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 26 juni 2017 – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, K, B mot H.Y., Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	18
2017/C 300/23	Mål C-393/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 30 juni 2017 – Openbaar Ministerie mot Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein	19
2017/C 300/24	Mål C-397/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) den 3 juli 2017 – Profit Europe NV mot Belgische Staat	19

2017/C 300/25	Mål C-398/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) den 3 juli 2017 – Profit Europe NV mot Belgische Staat	20
2017/C 300/26	Mål C-410/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 7 juli 2017 – A	21
2017/C 300/27	Mål C-411/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour constitutionnelle (Belgien) den 7 juli 2017 – Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL mot Conseil des ministres	22
2017/C 300/28	Mål C-414/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien) den 10 juli 2017 – Arex CZ a.s. mot Odvolací finanční ředitelství	24
2017/C 300/29	Mål C-420/17: Talan väckt den 12 juli 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike	25
2017/C 300/30	Mål C-426/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Spanien) den 14 juli 2017 – Elena Barba Giménez mot Francisca Carrión Lozano	26
2017/C 300/31	Mål C-606/15: Beslut meddelat av ordföranden på domstolens nionde avdelning den 19 juni 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Tjeckien	27
2017/C 300/32	Mål C-683/15: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 27 juni 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen	27
2017/C 300/33	Mål C-539/16: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 30 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Frankfurt am Main – Tyskland) – Richard Rodriguez Serin mot HOP!-Regional	27
2017/C 300/34	Mål C-548/16: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 5 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Mons – Belgien) – État belge mot Biologie Dr Antoine SPRL	28
Tribunalen		
2017/C 300/35	Mål T-348/16 OP: Tribunalens dom av den 13 juli 2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mot Ercea (Skiljedomsklausul — Återvinning — Uppskov med verkställigheten av tredskodom — Mellandom)	29
2017/C 300/36	Mål T-519/15: Tribunalens beslut av den 13 juli 2017 – myToys.de mot EUIPO – Laboratorios Indas (myBaby) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskaps-varumärke av figurmärket myBaby — De äldre EU-ord- och figurmärkena, samt de äldre nationella ordmärkena MAYBABY, May BaBy och MAY BABY — Anslutningsöverklagande — Artikel 8.3 i förordning (EG) nr 216/96 — Beslut som enbart utgör en bekräftelse — Avvisning)	29
2017/C 300/37	Mål T-348/16 OP-R: Beslut av tribunalens ordförande av den 13 juli 2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mot Ercea (Interimistiskt förfarande — Skiljedomsklausul — Tredskodom — Ansökan om uppskov med verkställigheten av tredskodom — Bristande behörighet)	30
2017/C 300/38	Mål T-464/16 P: Tribunalens beslut av den 19 juli 2017 – HI mot kommissionen (Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Projekt som finansieras av unionen — Intressekonflikt — Disciplinärt förfarande — Sanktion om nedflyttning till lägre lönegrad — Talan ogillas i första instans — Uppenbart att överklagandet delvis ska avvisas och delvis är ogrundat)	31
2017/C 300/39	Mål T-423/17: Talan väckt den 11 juli 2017 – Nexans France och Nexans mot kommissionen	31
2017/C 300/40	Mål T-433/17: Talan väckt den 12 juli 2017 – Dehousse mot Europeiska unionens domstol	32

2017/C 300/41	Mål T-436/17: Talan väckt den 12 juli 2017 – ClientEarth m.fl. mot kommissionen	33
2017/C 300/42	Mål T-437/17: Överklagande ingett den 14 juli 2017 – Oy Karl Fazer mot EUIPO – Kraft Foods Belgium Intellectual Property (MIGNON)	34
2017/C 300/43	Mål T-448/17: Överklagande ingett den 18 juli 2017 – Sevenfriday mot EUIPO – Seven (SEVENFRIDAY)	35
2017/C 300/44	Mål T-449/17: Överklagande ingett den 18 juli 2017 – Sevenfriday mot EUIPO – Seven (SEVENFRIDAY)	35
2017/C 300/45	Mål T-455/17: Talan väckt den 14 juli 2017 – Bateni mot rådet	36
2017/C 300/46	Mål T-457/17: Överklagande ingett den 19 juli 2017 – Medisana mot EUIPO (happy life)	37
2017/C 300/47	Mål T-460/17: Överklagande ingett den 20 juli 2017 – Bopp mot EUIPO (Återgivning av en liksidig oktagon)	38
2017/C 300/48	Mål T-748/15: Tribunalens beslut av den 18 juli 2017 – Gauff mot EUIPO EUIPO – H.P. Gauff Ingenieure (Gauff)	38
2017/C 300/49	Mål T-278/17: Tribunalens beslut av den 7 juli 2017 – Bank of New York Mellon mot EUIPO – Nixen Partners (NEXEN)	39

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2017/C 300/01)**Senaste offentliggörandet**

EUT C 293, 4.9.2017

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 283, 28.8.2017

EUT C 277, 21.8.2017

EUT C 269, 14.8.2017

EUT C 256, 7.8.2017

EUT C 249, 31.7.2017

EUT C 239, 24.7.2017

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 juli 2017 – Europeiska kommissionen mot Patrick Breyer, Republiken Finland, Konungariket Sverige

(Mål C-213/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Tillgång till institutionernas handlingar — Artikel 15.3 FEUF — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Tillämpningsområde — Ansökan om tillgång till inlagor från Republiken Österrike i det domstolsförfarande som avgjordes genom domen av den 29 juli 2010, kommissionen/Österrike (C 189/09, ej publicerad, EU:C:2010:455) — Handlingar som innehas av Europeiska kommissionen — Skydd för rättsliga förfaranden)

(2017/C 300/02)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Van Nuffel och H. Krämer)

Övriga parter i målet: Patrick Breyer (ombud: M. Starostik, Rechtsanwalt), Republiken Finland (ombud: H. Leppo), Konungariket Sverige (ombud: A. Falk, C. Meyer-Seitz, E. Karlsson och L. Swedenborg)

Parter som har intervenerat till stöd för den klagande: Konungariket Spanien (ombud: M. J. García-Valdecasas Dorrego och S. Centeno Huerta), Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme och F. Fize).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta hälften av Patrick Breyers rättegångskostnader.
- 3) Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Finland och Konungariket Sverige ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 245, 27.7.2015.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Kammergericht Berlin – Tyskland) – Konrad Erzberger mot TUI AG

(Mål C-566/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för arbetstagare — Icke-diskrimineringsprincipen — Val av arbetstagarrepresentanter i ett bolags övervakande organ — Nationell lagstiftning som endast tillåter arbetstagare som arbetar på driftställen inom nationens territorium att rösta och kandidera i sådana val)

(2017/C 300/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Kammergericht Berlin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Konrad Erzberger

Motpart: TUI AG

ytterligare deltagare i rättegången: Vereinigung Cockpit eV, Betriebsrat der TUI AG/TUI Group Services GmbH, Frank Jakobi, Andreas Barczewski, Peter Bremme, Dierk Hirschel, Michael Pönipp, Wilfried H. Rau, Carola Schwirn, Anette Stempel, Ortwin Strubelt, Marcell Witt, Wolfgang Flintermann, Stefan Weinhofer, ver.di – Vereinte Dienstleistungsgewerkschaft

Domslut

Artikel 45 FEUF ska tolkas så, att den inte utgör hinder mot en medlemsstats lagstiftning, som den i det nationella målet, enligt vilken arbetstagare som är anställda av ett driftställe som ingår i en koncern och som har sitt säte i förstnämnda medlemsstat förlorar rätten att delta i val av företrädare för arbetstagarna, att väljas till sådana företrädare och att vara ledamöter i det övervakande organet för moderbolaget för den berörda koncernen, som har sitt säte i nämnda medlemsstat, och, i förekommande fall, rätten att utöva eller fortsätta att utöva ett mandat som representant i detta organ, när dessa arbetstagare lämnar sin tjänst vid ett sådant driftställe och anställs av ett dotterbolag i samma koncern med säte i en annan medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 90, 7.3.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 20 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Audiencia Provincial de Alicante – Spanien) – Ornuo Co-operative Limited, tidigare The Irish Dairy Board Co-operative Limited mot Tindale & Stanton Ltd España, SL

(Mål C-93/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Immateriella rättigheter — EU-varumärke — Enhetlig karaktär — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 9.1 b och c — Enhetligt skydd av den rätt som EU-varumärket ger mot risk för förväxling och skadlig inverkan på renomméet — Friktionsfri samexistens mellan det varumärket och ett nationellt varumärke som används av tredje man i en del av Europeiska unionen — Friktionsfri samexistens föreligger inte i övriga unionen — Genomsnittskonsumentens uppfattning — Olika uppfattning kan förekomma i olika delar av unionen)

(2017/C 300/04)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Provincial de Alicante

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ornua Co-operative Limited, tiffigare The Irish Dairy Board Co-operative Limited

Motpart: Tindale & Stanton Ltd España, SL

Domslut

- 1) Artikel 9.1 b i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om [EU-varumärken] ska tolkas på så sätt att den omständigheten att ett EU-varumärke och ett nationellt varumärke samexisterar friktionsfritt i en del av Europeiska unionen inte innebär att det kan slås fast att det i en annan del av unionen där samexistensen mellan det EU-varumärket och ett kännetecken som är identiskt med det nationella varumärket inte är friktionsfri, inte föreligger någon risk för förväxling mellan nämnda EU-varumärke och det kännetecknet.
- 2) Artikel 9.1 b i förordning nr 207/2009 ska tolkas på så sätt att de omständigheter som den domstol för EU-varumärken vid vilken talan om varumärkesintrång väckts anser är relevanta vid bedömningen av om innehavaren av ett EU-varumärke har rätt att, i en del av Europeiska unionen som inte omfattas av nämnda talan, förhindra användningen av ett kännetecken, får beaktas av den domstolen vid bedömningen av om innehavaren har rätt att förhindra användningen av det kännetecknet i den del av unionen som omfattas av nämnda talan, förutsatt att det inte föreligger någon betydande skillnad mellan marknadsvillkoren och de sociokulturella förhållandena i en av nämnda delar av unionen jämfört med den andra delen av unionen.
- 3) Artikel 9.1 c i förordning nr 207/2009 ska tolkas på så sätt att den omständigheten att ett känt EU-varumärke och ett kännetecken samexisterar friktionsfritt i en del av Europeiska unionen, inte innebär att det kan slås fast att det i en annan del av unionen där det inte föreligger någon sådan friktionsfri samexistens, föreligger en skälig anledning till att använda det kännetecknet.

⁽¹⁾ EUT C 156, 2.5.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 19 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Abercrombie & Fitch Italia Srl mot Antonino Bordonaro

(Mål C-143/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 2000/78/EG — Likabehandling i arbetslivet — Artikel 2.1 — Artikel 2.2 a — Artikel 6.1 — Diskriminering på grund av ålder — Avtal om intermittent anställning som kan ingås med personer som är under 25 år — Anställningsavtalet upphör automatiskt att gälla när arbetstagaren fyller 25 år)

(2017/C 300/05)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Abercrombie & Fitch Italia Srl

Motpart: Antonino Bordonaro

Domslut

Artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt artiklarna 2.1, 2.2 a och 6.1 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet, ska tolkas på så sätt att de inte utgör hinder för en sådan bestämmelse som den som är i fråga i det nationella målet enligt vilken arbetsgivare har rätt att ingå avtal om intermitterant anställning med arbetstagare som ännu inte har fyllt 25 år, oavsett vilka arbetsuppgifter som ska utföras, och att säga upp arbetstagaren så snart som denne har fyllt 25 år, förutsatt att ett berättigat mål som rör sysselsättnings- och arbetsmarknadspolitik eftersträvas genom bestämmelsen och att de sätt som föreskrivs för att uppnå det målet är lämpliga och nödvändiga.

(¹) EUT C 200, 6.6.2016

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 20 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Marco Tronchetti Provera SpA m.fl. mot Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Mål C-206/16) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Bolagsrätt — Direktiv 2004/25/EG — Uppköpserbjudanden — Artikel 5.4 andra stycket — Möjlighet att ändra priset under vissa bestämda omständigheter och i enlighet med tydligt fastställda kriterier — Nationell lagstiftning enligt vilken det föreskrivs en möjlighet för tillsynsmyndigheten att höja priset på ett offentligt uppköpserbudande i fall av otillåten samverkan mellan budgivaren eller personer som handlar i samförstånd med budgivaren och en eller flera säljare)

(2017/C 300/06)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Marco Tronchetti Provera SpA, Antares European Fund Limited, Antares European Fund II Limited, Antares European Fund LP, Luca Orsini Baroni, UniCredit SpA, Camfin SpA

Motpart: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Ytterligare deltagare i rättegången: Camfin SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA, Antares European Fund Limited, Antares European Fund II Limited, Antares European Fund LP, Luca Orsini Baroni, Marco Tronchetti Provera & C. SpA, UniCredit SpA

Domslut

Artikel 5.4 andra stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning som den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken det är tillåtet för den nationella tillsynsmyndigheten att höja priset i ett uppköpserbudande i fall av "otillåten samverkan", utan att det preciseras vilka specifika beteenden som kännetecknar detta begrepp, såvitt tolkningen av begreppet kan utläsas av nämnda lagstiftning på ett tillräckligt klart, precist och förutsägbart sätt med anlitande av de tolkningsmetoder som är erkända i nationell rätt.

(¹) EUT C 251, 11.7.2016.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 20 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof – Österrike) – Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG mot Mutuelles du Mans assurances – MMA IARD SA

(Mål C-340/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 44/2001 — Artikel 9.1 — Artikel 11.2 — Domstols behörighet vid försäkringstvister — Talan väckt av den skadelidande direkt mot försäkringsgivaren — Talan väckt av den skadelidandes arbetsgivare, en offentligrättslig institution, som enligt lag övertagit den anställdes rättigheter gentemot det i trafikolyckan inblandade fordonets försäkringsgivare — Subrogation)

(2017/C 300/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG

Svarande: Mutuelles du Mans assurances – MMA IARD SA

Domslut

Artikel 9.1 b i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område jämförd med artikel 11.2 i samma förordning ska tolkas så, att en arbetsgivare som är etablerad i en medlemsstat och som har fortsatt att betala ut lön till en anställd, vilken är frånvarande från arbetet på grund av en trafikolycka, varvid arbetsgivaren har övertagit den anställdes rättigheter gentemot det företag hos vilket det fordon som var inblandat i olyckan är ansvarsförsäkrat och vilket är etablerat i en annan medlemsstat, kan väcka talan, i egenskap av "skadelidande" i den mening som avses i den sistnämnda bestämmelsen, mot detta försäkringsföretag vid domstolarna i den förstnämnda medlemsstaten, när en sådan direkt talan är tillåten.

⁽¹⁾ EUT C 305, 22.8.2016.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 20 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litauen) – "Gelvora" UAB mot Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

(Mål C-357/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Otillbörliga affärsmetoder — Direktiv 2005/29/EG — Tillämpningsområde — Inkassobolag — Konsumentkredit — Överlåtelse av fordran — Arten av rättsförhållandet mellan bolaget och gäldenären — Artikel 2 c — Begreppet produkt — Indrivningsåtgärder som vidtas parallellt med ett utskökningsförfarande)

(2017/C 300/08)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: "Gelvora" UAB

Motpart: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

Domslut

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) ska tolkas på så sätt att dess materiella tillämpningsområde innefattar ett rättsförhållande mellan ett inkassobolag och en gäldenär som inte uppfyllt sina förpliktelser enligt ett konsumentkreditavtal, när fordran har överlåtits till nämnda bolag. De metoder som ett sådant bolag använder sig av för att driva in sin fordran ingår i begreppet produkt i den mening som avses i artikel 2 c i detta direktiv. Det saknar i det sammanhanget betydelse om fordran har bekräftats genom ett rättsligt avgörande och att det avgörandet har överlämnats till de exekutiva myndigheterna för verkställighet.

(¹) EUT C 335, 12.9.2016.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 20 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Judicial da Comarca de Faro – Portugal) – Luís Manuel Piscarreta Ricardo mot Portimão Urbis, E.M., S.A. – em liquidação, Município de Portimão, Emarp – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM, SA

(Mål C-416/16) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2001/23 — Artikel 1.1 b — Artikel 2.1 d — Övergång av företag — Skydd för arbetstagares rättigheter — Tillämpningsområde — Begreppen "arbetstagare" och "övergång av verksamhet")

(2017/C 300/09)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Luís Manuel Piscarreta Ricardo

Svarande: Portimão Urbis, E.M., S.A. – em liquidação, Município de Portimão, Emarp – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM, SA

Domslut

1) Artikel 1.1 i rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter ska tolkas så, att en situation där ett kommunalt företag (vars enda aktieägare är en kommun) upplöses genom beslut av kommunens verkställande organ och där detta företags verksamhet delvis tas över av kommunen som ska driva verksamheten direkt, delvis av ett annat kommunalt företag som bildats för detta ändamål (vars enda aktieägare är samma kommun) omfattas av direktivets tillämpningsområde. Detta gäller under förutsättning att företaget behåller sin identitet efter övergången vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

- 2) En person, såsom käranden i det nationella målet, som rent faktiskt inte utför sina arbetsuppgifter på grund av att hans anställningsavtal tillfälligt upphört att gälla omfattas av begreppet arbetstagare i den mening som avses i artikel 2.1 d i direktiv 2001/23, under förutsättning att vederbörande åtnjuter skydd som arbetstagare enligt den aktuella nationella lagstiftningen vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva. Med förbehåll för den hänskjutande domstolens prövning härav ska vederbörandes rättigheter och skyldigheter enligt sitt anställningsavtal, under omständigheter såsom dem i det nationella målet, anses ha övergått på förvärvaren enligt artikel 3.1 första stycket i nämnda direktiv.
- 3) Den tredje fråga som ställts av Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Domstolen i Faro) kan inte upptas till sakprövning.

⁽¹⁾ EUT C 383, 17.10.2016.

Domstolens beslut av den 6 juli 2017 – Olga Stanislavivna Yanukovych, i egenskap av arvinge till Viktor Viktorovych Yanukovych mot Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen

(Mål C-505/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Ukraina — Förteckning över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser — Sökandens namn har tagits upp i förteckningen — Justering av yrkandena — Inlaga som getts in i en avlidens sökandes namn och för dennes räkning)

(2017/C 300/10)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Olga Stanislavivna Yanukovych, i egenskap av arvinge till Viktor Viktorovych Yanukovych (ombud: T. Beazley QC)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, (ombud: P. Mahnič Bruni och J.-P. Hix), Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis företrädd av S. Bartelt och J. Norris-Usher, därefter företrädd av E. Paasivirta och J. Norris-Usher)

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Olga Stanislavivna Yanukovych ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska unionens råds rättegångskostnader.
- 3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 441, 28.11.2016.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 19 juli 2017 – Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH mot Europeiska kemikaliemyndigheten

(Mål C-663/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — Förordning (EU) nr 528/2012 — Tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter — Artikel 95 — Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) — Offentliggörande av en förteckning över verksamma ämnen — Upptagande i förteckningen av ett företag som leverantör av ett verksamt ämne)

(2017/C 300/11)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (ombud: M. Grunchard och K. Van Maldegem, avocats, P. Sellar, Advocate)

Övrig part i målet: Europeiska kemikaliemyndigheten (ombud: M. Heikkilä och C. Buchanan samt P. Oliver, Barrister)

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH och Ecolab Deutschland GmbH ska bära sina rättegångskostnader.
- 3) Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH, Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa), BASF SE och Oxea GmbH ska bära sina rättegångskostnader i den mån de hänför sig till interventionsansökan.

⁽¹⁾ EUT C 53, 20.2.2017.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 19 juli 2017 – Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH mot Europeiska kemikaliemyndigheten

(Mål C-666/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — Förordning (EU) nr 528/2012 — Tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter — Artikel 95 — Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) — Offentliggörande av en förteckning över verksamma ämnen — Upptagande i förteckningen av ett företag som leverantör av ett verksamt ämne)

(2017/C 300/12)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (ombud: M. Grunchard och K. Van Maldegem, avocats, P. Sellar, Advocate)

Övrig part i målet: Europeiska kemikaliemyndigheten (ombud: M. Heikkilä och C. Buchanan biträdda av P. Oliver, barrister)

Avgörande

1. Överklagandet ogillas.

2. Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH och Ecolab Deutschland GmbH ska bära sina rättegångskostnader.

Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH, Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa), BASF SE och Oxea GmbH ska bära sina rättegångskostnader i den mån de hänför sig till interventionsansökan.

(¹) EUT C 53, 20.2.2017.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Polen) den 6 april 2017 – Profi Credit Polska S.A. med säte i Bielsko-Biała mot Mariusz Wawrzosek

(Mål C-176/17)

(2017/C 300/13)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Profi Credit Polska S.A. med säte i Bielsko-Biała

Motpart: Mariusz Wawrzosek

Tolkningsfråga

Utgör bestämmelserna i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (¹), särskilt artikel 6.1 och artikel 7.1, samt bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (²), särskilt artikel 17.1 och artikel 22.1, hinder för en näringsidkare (långivare) att göra gällande ett anspråk som har fastställts genom en korrekt ifylld växel mot en konsument (låntagare) inom ramen för ett förfarande för betalningsföreläggande enligt artikel 485.2 och följande punkter i civilprocesslagen (Kodeks postępowania cywilnego, nedan kallad KPC) i förening med artikel 41 i lagen om konsumentkrediter (Ustawa o kredycie konsumenckim, Dz. U. 2014.1479, konsoliderad version i dess ändrade lydelse) av den 12 maj 2011, enligt vilka bestämmelser den nationella domstolen får pröva verkan av anspråket som är grundat på växeln uteslutande med avseende på om formkraven som ställs på växeln är uppfyllda, utan att gå in på rättsförhållandet som ligger till grund för växeln?

(¹) EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169

(²) EUT L 133, s. 66; svensk specialutgåva, område 15, volym 7, s. 202

Överklagande ingett den 14 april 2017 av Georgios Pandalis av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 14 februari 2017 i mål T-15/16, Georgios Pandalis/Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-194/17 P)

(2017/C 300/14)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Georgios Pandalis (ombud: A. Franke, avocate)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, LR Health & Beauty Systems GmbH

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- I. ogiltigförklara den dom som tribunalen meddelade den 14 februari 2017 i mål T-15/16 angående det upphävandeförfarande som inletts mot EU-varumärke nr 001273119 Cystus;
- II. upphäva det beslut som EUIPO:s första överklagandenämnd meddelade den 30 oktober 2015 i ärende R 2839/2014-1 angående det upphävandeförfarande som inletts mot EU-varumärke nr 001273119 Cystus;
- III. upphäva det beslut som annulleringsenheten meddelade den 12 september 2014 inom ramen för upphävandeförfarande nr 8374 C, såvitt det i beslutet förordnas att rättigheterna upphävs för innehavaren av EU-varumärke nr 001273119 Cystus såvitt gäller varor i klass 30, ”kosttillskott för icke medicinska ändamål”;
- IV. avslå den ansökan om upphävande som getts in av LR Health & Beauty Systems GmbH mot EU-varumärke nr 001273119 Cystus, såvitt ansökan gäller varor i klass 30, ”kosttillskott för icke medicinska ändamål”;
- V. förplikta Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar följande felaktiga rättstillämpningar såvitt gäller tolkning och tillämpning av artikel 51.1 a och 51.2 i förordningen om EU-varumärken ⁽¹⁾:

- För det första: Tribunalen har i domskälen underlåtit att tillräckligt precist ange kraven i bestämmelsen som just är föremål för individuell prövning (bruk såsom varumärke, verkligt bruk och bruk för varor och tjänster som skyddas genom varumärkesregistreringen).
- För det andra: Tribunalen har underlåtit att pröva huruvida varorna Cystus omfattas av definitionen för kosttillskott i den mening som avses i artikel 2 a i direktivet om kosttillskott.
- För det tredje: Bristande klassificering av varorna Cystus för vilka det aktuella varumärket har använts.
- För det fjärde: Tribunalen har missuppfattat omständigheterna såvitt gäller bedömningen av om varorna Cystus utgör kosttillskott för icke medicinska ändamål och slutsatsen att varumärket inte använts för kosttillskott för icke medicinska ändamål.
- För det femte: Det har inte gjorts någon differentierad prövning av huruvida sugtabletter som distribuerats under varumärket utgör kosttillskott (för icke medicinska ändamål).

Klaganden gör även gällande att tribunalen inte motiverat sin slutsats att varumärket Cystus inte varit föremål för verkligt bruk för kosttillskott för icke medicinska ändamål i enlighet med artikel 51.1 a och 51.2 i förordning nr 207/2009.

- För det första: Det är utifrån domskälen inte möjligt att förstå varför de omständigheter och den bevisning som klaganden åberopat inte har kunnat övertyga tribunalen om att varumärket använts för kosttillskott för icke medicinska ändamål.

- För det andra: Det räcker inte att motivera beslutet att varumärket inte använts för kosttillskott för icke medicinska ändamål genom att ange att vissa indicier talar mot denna klassificering, utan att det därvid konstateras för vilka varor varumärket använts på annat sätt.
- För det tredje: Det har inte gjorts någon differentierad prövning av huruvida sugtabletter som distribuerats under varumärket utgör kosttillskott (för icke medicinska ändamål), och det har inte förklarats varför det inte gjorts någon sådan differentierad prövning.

Klaganden åberopar vidare följande felaktiga rättstillämpningar såvitt gäller tolkning och tillämpning av artikel 51.1 a och 51.2 i förordning nr 207/2009:

- För det första: felaktig kontroll av artikel 51.1 a och 51.2 i förordning nr 207/2009; det har inte prövats huruvida varumärket – i sin registrerade form eller i någon annan form som skiljer sig från den registrerade som inte haft något inflytande på särskiljningsförmågan (artikel 15.1 a i förordning nr 207/2009) – har använts för kosttillskott för icke medicinska ändamål.
- För det andra: klassificering av varumärket som beskrivande i den mening som avses i artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009, eftersom klaganden de facto saknar möjlighet att använda varumärket, såsom icke beskrivande, som varumärke för sina varor *Cystus*, vilka baseras på plantan *Cistus Incanus*, trots att tribunalen, inom ramen för prövningen enligt artikel 51.1 a och 51.2 i förordning nr 207/2009, borde ha slagit fast att varumärket åtminstone hade genomhögt särskiljningsförmåga.

Klaganden anser vidare att den överklagade domen är motsägelsefullt och otillräckligt motiverad såvitt gäller konstaterande att det inte varit frågan om något verkligt bruk av EU-varumärke nr 001273119 *Cytus* enligt artikel 51.1 a och 51.2 i förordning nr 207/2009 för kosttillskott för icke medicinska ändamål.

- Dels finns det en motsägelse i det att det konstateras att stavningen av varumärket med ett "y" istället för med ett "i" inte räcker för att det ska anses att det använts som EU-varumärke, samtidigt som det slås fast att det inte föreligger något absolut registreringshinder enligt artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009.
- Dels har den överklagade domen inte motiverats i tillräcklig utsträckning i det att tribunalen inte förklarat varför den konkreta formen av användning av varumärket inte uppfyller de krav som anges i artikel 51.1 a och 51.2 i förordning nr 207/2009.

Klaganden anser vidare att tribunalen gjort en felaktig rättstillämpning vid tolkning och tillämpning av artikel 75 andra meningen i förordning nr 207/2009; det var fel av tribunalen att slå fast att överklagandenämnden inte hade gjort något uttalande avseende ett påstått absolut registreringshinder enligt artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, 2009, s. 1).

Överklagande ingett den 25 april 2017 av Mast-Jägermeister SE av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 9 februari 2017 i mål T-16/16, Mast-Jägermeister SE mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-217/17 P)

(2017/C 300/15)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Mast-Jägermeister SE (ombud: C. Drzymalla, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- i dess helhet ogilla tribunalens dom av den 9 februari 2017 i mål T-16/16, genom vilken talan ogillades och sökanden förpliktades att ersätta rättegångskostnaderna, och
- för det fall överklagandet bifalls, bifalla det första och det tredje yrkandet som framställts i första instans.

Grunder och huvudargument

Överklagandet riktar sig mot tribunalens dom av den 9 februari 2017 i mål T-16/16, i vilket tribunalen prövade kraven avseende återgivning av formgivning vid fastställande av ansökningsdag, vad konkret avser ansökningarna om registrering av formgivning nr 002683615-0001 och nr 002683615-002 (Becher).

Den överlagade domen utgör ett åsidosättande av artikel 46.2 och 46.3 i förordning nr 6/2002, jämförd med artiklarna 36 och 38 i förordningen, i den del tribunalen slog fast att det av dessa bestämmelserns anda och syfte att registreringsansökningarna inte ska behandlas som ansökningar om registrerad av gemenskapsformgivning om EUIPO anser att det råder osäkerhet eller tvetydighet i fråga om vilket skyddsomfång ansökningarna om registrerad gemenskapsformgivning har. Det följer emellertid av den betydelse som ansökningsdagen har för sökanden att återgivningen av formgivningen inte kan omfattas av strängare krav och att artikel 36.1 c, vid fastställande av ansökningsdag i den mening som avses i artikel 38 i förordning nr 6/2002, endast kräver att formgivningens återgivning kan avbildas.

Tvärtemot vad tribunalen anser följer inget annat av artikel 4.1 e i förordning nr 2245/2002, jämförd med artikel 10.1 c och 10.2 i förordningen. Det framgår av dessa bestämmelser att en formgivnings återgivning ska vara av en tillräcklig kvalitet för att klart särskilja alla detaljer som åsyftas med det sökta skyddet. Dessa bestämmelser avser därför endast återgivningens fysiska förmåga att avbildas. Detta gäller i synnerhet om man beaktar att det endast ankommer på sökanden att bestämma registreringsansökans syfte, det vill säga varför det ansöks om registrering. Det är slutligen endast och exklusivt den domstol vid vilken en talan om intrång väckts som fastställer den slutliga räckvidden av en formgivnings skydd.

Registrering av en formgivning kan nekas, om den kan ge upphov till rättslig osäkerhet vad gäller dess återgivning. Detta gäller emellertid inte fastställandet av ansökningsdag, som är mycket viktigt för sökanden med beaktande av bestämmelserna i artikel 4 A i Pariskonventionen om den företrädesrätt som följer av en första ansökan.

I detta sammanhang har tribunalen bortsett från den otvetydiga lydelsen av de olika bestämmelserna i artikel 46.2 och 46.3. Det är, enligt artikel 46.2 i förordning nr 6/2002, endast om bristerna avser villkoren enligt artikel 36.1 i förordning nr 6/2002 som en ansökan inte ska behandlas som en ansökan om en registrerad gemenskapsformgivning. Såvitt avser formgivningens återgivning krävs det enligt artikel 36.1 i förordningen emellertid endast att återgivningen kan avbildas. Enligt artikel 46.3 i förordning nr 6/2002 kan andra brister, däribland de som följer av tillämpningen av förordning nr 2245/2002, endast leda till avslag på ansökan efter det att ansökningsdagen fastställts. Detta följer av hänvisningen i artikel 46.3 till artikel 45.2 a, jämförd med artikel 36.5 i förordning nr 6/2002.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 15 maj 2017 –
Ramazan Dünder m.fl. mot Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG**

(Mål C-253/17)

(2017/C 300/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hamburg

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Kärande: Ramazan Dünder, Carolin Wenzel, Antonia Genovese, Jan-Maximilian Mügge

Svarande: Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

Ordföranden för Europeiska unionens domstol har i beslut meddelat den 20 juni 2017 beslutat att avskriva målet från vidare handläggning.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Szczecinie (Polen) den 7 juni 2017 –
Feniks Sp. z o.o. mot Azteca Products & Services SL**

(Mål C-337/17)

(2017/C 300/17)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Szczecinie

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Feniks Sp. z o.o. (med säte i Szczecin)

Motpart: Azteca Products & Services SL (med säte i Alcora)

Tolkningsfrågor

- 1) Är det fråga om ett "avtal ... för den förpliktelse som talan avser", i den mening som avses i artikel 7 led 1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område⁽¹⁾, när en talan väcks mot en köpare som är etablerad i en medlemsstat sedan det har fastställts att ett köpeavtal avseende en fastighet som är belägen i en annan medlemsstat har ogiltigförklarats till följd av att säljaren har missgynnat borgenärer och avtalet har ingåtts i denna andra medlemsstat och där genomförts fullt ut?
- 2) Ska ovanstående fråga besvaras genom tillämpning av doktrinen om *acte éclairé* med hänvisning till dom av den 17 juni 1992, Handte, (C-26/91, EU:C:1992:268), trots att den domen gällde en tillverkares ansvar för fel på varan i ett fall då tillverkaren inte kunnat förutse vem varan skulle säljas vidare till och vem som till följd av detta skulle kunna hävda anspråk mot honom, medan denna talan har väckts mot köparen i samband med "ogiltigförklaring av ett köpeavtal avseende fastighet", till följd av säljarens missgynnande av borgenärer, och grundas på kravet att köparen ska ha kännedom om att rättshandlingen (köpeavtalet) har företagits på ett sätt som gör att borgenärer missgynnats, vilket innebär att köparen får räkna med att en sådan talan överförs från en gäldenärs personliga borgenär?

⁽¹⁾ EUT L 351, 2012, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel
(Belgien) den 8 juni 2017 – Fremoluc NV mot Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-
Brabant (Vlabinvest ABP) m.fl., intervenient: Vlaams Gewest**

(Mål C-343/17)

(2017/C 300/18)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Fremoluc NV

Svarande: Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP), Vlaams Financieringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant, Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen NV (VMSW), Christof De Knop, Valérie De Knop, Melissa De Knop, Joanna De Keersmaecker, Marie-Jeanne Thielemans

Intervenant: Vlaams Gewest

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 21, 45, 49 och 63 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artiklarna 22 och 24 i direktiv 2004/38/EG ⁽¹⁾ av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier tolkas så, att de utgör hinder för ett system enligt vilket en myndighet kan exploatera mark för att till förmånliga villkor erbjuda tomter och bostäder till försäljning och uthyrning, i första hand till personer som har en stark samhällelig, ekonomisk eller sociokulturell anknytning till denna myndighets geografiska verksamhetsområde, och till vilket det knutits inkomstkrav som uppfylls av en majoritet av dessa personer, såsom det system som framträder vid en samlad bedömning av

- beslutet av regionstyrelsen i provinsen Flamländska Brabant av den 25 februari 2014 om den regionala förordningen om verksamheten vid och förvaltningen av myndigheten för fastighets- och bostadspolitik i provinsen Flamländska Brabant – Vlabinvest APB, och
- artikel 2.2 i den flamländska regeringens förordning av den 29 september 2006 om villkor för den överlåtelse av subventionerade bostäder som sker genom Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen och andra allmännyttiga bostadsbolag och som genomför den flamländska bostadslagen (och artikel 17.2–17.6 i den flamländska regeringens förordning av den 12 oktober 2007 om reglering av det system med subventionerat boende som genomför avdelning VII i den flamländska bostadslagen)?

⁽¹⁾ EUT L 158, 2004, s. 77.

Överklagande ingett den 9 juni 2017 av Christoph Klein av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 28 september 2016 i mål T-309/10 RENV, Christoph Klein mot Europeiska kommissionen

(Mål C-346/17 P)

(2017/C 300/19)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Christoph Klein (ombud: H.-J. Ahlt, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Förbundsrepubliken Tyskland

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 28 september 2016 i mål T-309/10 RENV,

- förplikta motparten att till klaganden utge 1 562 662,30 euro jämte dröjsmålsränta motsvarande den gällande basräntan, med ett tillägg av åtta procentenheter; fram till dess dom meddelas,
- fastslå att kommissionen är skyldig att ersätta klaganden för den skada denne orsakats från och med den 15 september 2006, med ett belopp som senare ska bestämmas, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna,
- alternativt: upphäva tribunalens dom av den 28 september 2016 i mål T-309/10 RENV och återförvisa målet till tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden följande grunder:

Första grunden: Tribunalen har åsidosatt artikel 61.2 i domstolens stadga. Tribunalen har missförstått omfattningen av den bindande verkan av domstolens dom. Tribunalen har vidare gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att utgå från att klaganden inte kunde yrka ersättning vad avser dennes produkt "effecto", eftersom dess fjärde grund för överklagandet i mål C-120/14 P avvisats.

Andra grunden: Tribunalen har åsidosatt artikel 61.2 i domstolens stadga. Tribunalen har inte tagit hänsyn till att den är bunden av domstolens avgörande i rättsliga frågor. Domstolen har i punkt 95 i sin dom förklarat att den överklagade domen ska upphävas i den del som rör yrkandet att kommissionen ska förpliktas att ersätta den skada som klaganden påstår sig ha lidit. ... Trots denna rättsliga bedömning har tribunalen genom felaktig rättstillämpning kommit fram till att det under alla omständigheter inte föreligger någon rätt till ersättning.

Tredje grunden. Tribunalen har åsidosatt artikel 84.1 i sina rättegångsregler genom att avfärda argumentet att kommissionen, genom sin passivitet vad avser att åberopa artikel 8.2 i direktiv 93/42, också åsidosatt artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, på den grunden att det rör sig om en otillåten ny grund. Detta är en felaktig slutsats, eftersom klaganden redan i ansökan hänvisat till principen om goda styresformer, vilken till sitt innehåll motsvarar principen om god förvaltning och artikel 41 i stadgan. Det är således inte fråga om en otillåten ny grund.

Fjärde grunden: Tribunalen har utgått från att direktivet inte ger klaganden några personliga rättigheter, vilket därmed även gäller atmed AG. Detta strider mot unionsrätten, eftersom båda omfattas av skyddsklausulförfarandet och eftersom båda kan åberopa principen om fri rörlighet för varor, i egenskap av ekonomiskt berörda.

Femte grunden: Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att förneka orsakssambandet mellan kommissionens rättsstridiga beteende och den angivna skadan. Tribunalen har därigenom gjort en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna och en felaktig rättstillämpning. Tribunalen har återigen åsidosatt artikel 8.2 i direktiv 93/42, underlåtit att göra en rättslig bedömning och lämnat en otillräcklig motivering.

Sjätte grunden: Tribunalen har missuppfattat de faktiska omständigheterna och bevisningen genom att åsidosätta principerna för rättvisa förfaranden och om rätten att yttra sig. Tribunalen har vidare åsidosatt artikel 6 i Europakonventionen och artikel 47 i stadgan om de grundläggande mänskliga rättigheterna genom att inte beakta bilagorna COM RENV 1 och 2.

Sjunde grunden: Tribunalen har åsidosatt principen om rättvis behandling, artikel 6 i Europakonventionen, artikel 47 i stadgan om de grundläggande mänskliga rättigheterna, artikel 64.3 d i tribunalens rättegångsregler och artikel 24 i domstolens stadga genom att inte bifalla klagandens yrkande att kommissionen ska förpliktas att inge handlingar som rör skyddsklausulen.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Rotterdam (Nederländerna) den 12 juni 2017 – A, B, C, D, E, F, G mot Staatssecretaris van Economische Zaken

(Mål C-347/17)

(2017/C 300/20)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Rotterdam

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A, B, C, D, E, F, G

Motpart: Staatssecretaris van Economische Zaken

Tolkningsfrågor

- 1) Ska avsnitt II kapitel IV punkterna 5 och 8 i bilaga III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 ⁽¹⁾ av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung ... tolkas på så sätt att en djurkropp av fjäderfä efter avlägsnande av inälvor och rengöring inte får innehålla några synliga föroreningar?
- 2) Avser avsnitt II kapitel IV punkterna 5 och 8 i bilaga III till förordning nr 853/2004 förorening av såväl fekalier och galla som krävens innehåll?
- 3) Om den första frågan besvaras jakande, ska då avsnitt II kapitel IV punkt 8 i bilaga III till förordning nr 853/2004 tolkas på så sätt att rengöring måste ske direkt efter avlägsnande av inälvorna, eller medger den bestämmelsen att synliga föroreningar får avlägsnas även under processen för kylning, styckning eller förpackning?
- 4) Medger avsnitt I kapitel II punkt D.1 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 ⁽²⁾ av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel att den behöriga myndigheten vid sin kontroll ska hämta djurkroppar från slaktlinjen och söka efter synliga föroreningar både på utsidan och på insidan och under fettvävnaden?
- 5) Om den första frågan besvaras nekande och det således får finnas kvar synliga föroreningar på djurkroppar av fjäderfä, hur ska då föreskrifterna i avsnitt II kapitel IV punkterna 5 och 8 i bilaga III till förordning nr 853/2004 tolkas? På vilket sätt uppnås då målet med förordningen, det vill säga att säkerställa en hög skyddsnivå av folkhälsoskäl?

⁽¹⁾ EUT L 139, 2004, s. 55.

⁽²⁾ EUT L 139, 2004, s. 206.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Noord-Holland (Nederländerna) den 19 juni 2017 – Vision Research Europe BV mot Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

(Mål C-372/17)

(2017/C 300/21)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Noord-Holland

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Vision Research Europe BV

Motpart: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

Tolkningsfråga

Är kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 113/2014 ⁽¹⁾ av den 4 februari 2014 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen giltig om Rechtbanks preliminära uppfattning är riktig, nämligen att undernummer 8525 80 30 ska tolkas så, att en sådan kamera som beskrivits ovan i 2 och 12 – som har ett flyktigt minne i vilket de bilder som tas med kameran raderas när nya foton tas eller när kameran stängs av – ska klassificeras under det numret?

⁽¹⁾ EUT L 38, 2014, s. 20.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 26 juni 2017 –
Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, K, B mot H.Y., Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(Mål C-380/17)

(2017/C 300/22)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, K, B

Motpart: H.Y., Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Tolkningsfrågor

- 1) Är EU-domstolen, med hänsyn till artikel 3.2 c i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 2003, med rättelse i EUT L 71, 2012) och domen i målet Nolan (ECLI:EU:C:2012:638), behörig att besvara tolkningsfrågor från nederländsk domstol som gäller tolkningen av bestämmelser i detta direktiv i ett mål beträffande uppehållsrätt för en familjemedlem till en alternativt skyddsbehövande, för det fall detta direktiv i nederländsk rätt, på ett direkt och ovillkorligt sätt, har förklarats vara tillämpligt på alternativt skyddsbehövande?
- 2) Utgör regelverket i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 2003, med rättelse i EUT L 71, 2012) hinder för en nationell regel, såsom den i det nationella målet, enligt vilken det räcker för att en ansökan om familjeåterförening på grundval av de mer förmånliga bestämmelserna i kapitel V ska kunna avvisas, att ansökan inte har inlämnats inom den frist som anges i artikel 12.1 tredje stycket?

Är det för svaret på denna fråga av betydelse om det vid ett överskridande av tremånadersfristen är möjligt att, eventuellt efter ett avvisningsbeslut, lämna in en ansökan om familjeåterförening varvid en bedömning görs av huruvida kraven i artikel 7 i direktiv 2003/86/EG är uppfyllda och hänsyn tas till de intressen och omständigheter som nämns i artiklarna 5.5 och 17?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 30 juni 2017 – Openbaar Ministerie mot Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein

(Mål C-393/17)

(2017/C 300/23)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Openbaar Ministerie

Motparter: Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

- 1) Ska Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG⁽¹⁾ av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden tolkas så, att det utgör hinder mot artikel II.75 [Orig. s. 17] § 6 i kodexen om högre utbildning av den 11 oktober 2013, vilken innehåller ett allmänt förbud för utbildningsinstitutioner som inte är godkända att använda beteckningen "master" på diplom som de utfärdar, när syftet med denna bestämmelse är att övervaka hänsyn till allmänintresset, nämligen behovet av att säkerställa en hög utbildningsnivå, varvid det måste kunna kontrolleras huruvida de kvalitetskrav som ställs faktiskt är uppfyllda?
- 2) Ska Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG⁽²⁾ av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden tolkas så, att det utgör hinder mot artikel II.75 § 6 i kodexen om högre utbildning av den 11 oktober 2013, enligt vilken det generellt är förbjudet för en utbildningsinstitution som inte är godkänd att använda beteckningen "master" på diplom som den utfärdar, när denna bestämmelse ska säkerställa hänsyn till allmänintresset, nämligen skydd för tjänstemottagare?
- 3) Håller den straffrättsliga bestämmelse som är tillämplig på utbildningsinstitutioner som inte är godkända av de flamländska myndigheterna, vilka utfärdar "master"-diplom vid en proportionalitetsprövning enligt artikel 9.1 c och 10.2 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden?

⁽¹⁾ EUT L 149, 2005, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 376, 2006, s. 36.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) den 3 juli 2017 – Profit Europe NV mot Belgische Staat

(Mål C-397/17)

(2017/C 300/24)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Profit Europe NV

Svarande: Belgische Staat

Tolkningsfrågor

- 1) Ska undernummer 7307 19 10 ⁽¹⁾ tolkas så, att det omfattar rörledningar av nodulärt gjutjärn med sådana egenskaper som kännetecknar de rörledningar som avses i det nationella målet, såvitt det av deras objektiva kännetecken framgår att de väsentligen åtskiljer sig från aducerat gjutjärn, då nodulärt gjutjärn inte smälter som följd av en relevant värmebehandling och då nodulärt gjutjärn har en annan grafitform än aducerat gjutjärn, nämligen segjärn och inte temperkol?
- 2) Ska undernummer 7307 11 00 ¹ tolkas så, att det omfattar rörledningar av nodulärt gjutjärn med sådana egenskaper som kännetecknar de rörledningar som avses i det nationella målet, såvitt det av de objektiva kännetecknen för nodulärt gjutjärn framgår, att nodulärt gjutjärn har en betydande likhet med de objektiva kännetecknen för icke aducerat gjutjärn?
- 3) Ska de förklarande anmärkningarna till undernummer 7307 19 10 i Kombinerade nomenklaturen lämnas utan avseende då det häri anförs att aducerat gjutjärn omfattar nodulärt gjutjärn om det skulle fastställas att nodulärt gjutjärn inte är aducerat gjutjärn?

⁽¹⁾ Se rådets förordning (EEG) nr. 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 1978, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) den 3 juli 2017 – Profit Europe NV mot Belgische Staat

(Mål C-398/17)

(2017/C 300/25)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Profit Europe NV

Svarande: Belgische Staat

Tolkningsfrågor

- 1) Ska undernummer 7307 19 10 ⁽¹⁾ tolkas så, att det omfattar rörledningar av nodulärt gjutjärn med sådana egenskaper som kännetecknar de rörledningar som avses i det nationella målet, såvitt det av deras objektiva kännetecken framgår att de väsentligen åtskiljer sig från aducerat gjutjärn, då nodulärt gjutjärn inte smälter som följd av en relevant värmebehandling och då nodulärt gjutjärn har en annan grafitform än aducerat gjutjärn, nämligen segjärn och inte temperkol?
- 2) Ska undernummer 7307 11 00 ¹ tolkas så, att det omfattar rörledningar av nodulärt gjutjärn med sådana egenskaper som kännetecknar de rörledningar som avses i det nationella målet, såvitt det av de objektiva kännetecknen för nodulärt gjutjärn framgår, att nodulärt gjutjärn har en betydande likhet med de objektiva kännetecknen för icke aducerat gjutjärn?

- 3) Ska de förklarande anmärkningarna till undernummer 7307 19 10 i Kombinerade nomenklaturen lämnas utan avseende då det häri anförs att aducerat gjutjärn omfattar nodulärt gjutjärn om det skulle fastställas att nodulärt gjutjärn inte är aducerat gjutjärn?

(¹) Se rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 1987, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 7 juli 2017 – A

(Mål C-410/17)

(2017/C 300/26)

Rättegångsspråk: *finska*

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A

Ytterligare part i målet: Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt

Tolkningsfrågor

- 1) Ska led c i artikel 2.1 i direktiv 2006/112/EG (¹) om ett gemensamt system för mervärdesskatt när det läses tillsammans med artikel 24.1 i samma direktiv, tolkas så att ett rivningsarbete som på entreprenad utförs av ett bolag som har sådan verksamhet som sin rörelse ska betraktas som en enda affärstransaktion, om enligt villkoren i avtalet mellan bolaget och beställaren bolaget har skyldighet att transportera bort rivningsavfallet och bolaget kan sälja i rivningsavfallet eventuellt ingående metallskrot vidare till företag som köper skrot för återvinning?

Eller ska ett sådant avtal om rivningsarbete som det ovan nämnda med hänsyn till bestämmelsen i led a i artikel 2.1 i mervärdesskattedirektivet 2006/112/EG, när det läses tillsammans med bestämmelsen i artikel 14.1 i direktivet, tolkas så att avtalet omfattar två affärstransaktioner, det vill säga å ena sidan bolagets försäljning till beställaren av en tjänst innefattande rivningsarbete och å andra sidan bolagets inköp från beställaren av metallskrot, som bolaget sedan kan sälja vidare?

Har det betydelse för saken att bolaget vid prissättningen av rivningsarbetet som en prissänkande faktor beaktar att bolaget har möjlighet att få intäkter också genom att återvinna rivningsavfallet?

Har det betydelse för saken att i avtalet om rivningsarbetet inte har avtalats något om det återvinningsbara rivningsavfallets mängd eller värde och att det inte heller har avtalats att beställaren av rivningsarbetet senare ska informeras om detta, och har det betydelse att man får klarhet i rivningsavfallets mängd och värde först när bolaget som utfört rivningsarbetet säljer det vidare?

- 2) Ska led a i artikel 2.1 i mervärdesskattedirektivet 2006/112/EG, när den läses tillsammans med artikel 14.1 i direktivet, tolkas så att det är frågan om en enda avtalstransaktion, som innefattar försäljning av rivningsobjektet som en vara från ägaren av objektet till ett bolag som på entreprenad utför rivningsarbete som sin rörelse, om bolaget ingår ett avtal med ägaren om att köpa rivningsobjektet, riva det och föra bort rivningsavfallet inom en i avtalet överenskommen tid och vid hot om avtalsvite?

Eller ska ett sådant avtal som det ovan nämnda med hänsyn till bestämmelsen i led c i artikel 2.1 i mervärdesskattedirektivet 2006/112/EG, när den läses tillsammans med bestämmelsen i artikel 24.1 i direktivet, tolkas så att avtalet omfattar två affärstransaktioner, det vill säga försäljning av en vara som ägaren av rivningsobjektet säljer till det bolag som utför rivningsarbetet och å andra sidan en rivningstjänst som samma bolag utför åt säljaren av varan?

Har det betydelse för saken att bolaget vid prissättningen av sitt köpeanbud på varan som en prisnedsättande faktor beaktar sina kostnader för rivningen av varan och transporten av den från platsen?

Har det betydelse för saken att försäljaren av varan är medveten om att de kostnader som bolaget har för rivningen av varan och transporten av den från platsen beaktas som en prisnedsättande faktor, när parterna inte avtalar något om dessa kostnader och det inte är meningen att säljaren av varan i något skede ska få veta till vilket belopp dessa kostnader beräknas uppgå eller slutligen uppgår?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour constitutionnelle (Belgien) den 7 juli 2017 – Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL mot Conseil des ministres

(Mål C-411/17)

(2017/C 300/27)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour constitutionnelle

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL

Motpart: Electrabel SA

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 2.1–2.3, 2.6, 2.7, 3.8, 5 och 6.1 samt punkt 2 i bilaga I till Esbokonventionen om "miljökonsekvensbedömning i ett gränsöverskridande sammanhang" tolkas i enlighet med preciseringarna i Faktablad om tillämpningen av konventionen på verksamhet i samband med kärnkraft och Praxisrekommendationer för tillämpningen av konventionen på kärnkraftsverksamhet?
- 2) Kan artikel 1 ix i Esbokonventionen om definition av "behörig myndighet" tolkas så, att den innebär att sådana lagstiftningsakter som lagen av den 28 juni 2015 om ändring av lagen av den 31 januari 2003 om successiv nedläggning av kärnkraften för industriell produktion av elektricitet för att säkerställa energiförsörjningen inte omfattas av tillämpningsområdet för den konventionen, med hänsyn till bland annat de olika undersökningar och utfrågningar som gjorts i samband med att den lagen antogs?
- 3) a) Ska artiklarna 2–6 i Esbokonventionen tolkas så, att de är tillämpliga innan en sådan lagstiftningsakt antas som lagen av den 28 juni 2015 om ändring av lagen av den 31 januari 2003 om successiv nedläggning av kärnkraften för industriell produktion av elektricitet för att säkerställa energiförsörjningen, i vilken artikel 2 innebär att dagen för avaktivering och för att upphöra med industriell produktion av elektricitet i kärnkraftverken Doel 1 och Doel 2 senareläggs?

- b) Beror svaret på fråga 3 a på om frågan avser kärnkraftverket Doel 1 eller Doel 2, med hänsyn till att det för det förstnämnda kärnkraftverket är nödvändigt att anta lagstiftningsakter för att genomföra den ovannämnda lagen av den 28 juni 2015?
- c) Kan landets elförsörjning utgöra ett tvingande skäl av allmänintresse som medför att det är möjligt att inte tillämpa artiklarna 2–6 i Esbokonventionen eller att skjuta upp tillämpningen?
- 4) Ska artikel 2.2 i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor tolkas så, att sådana lagstiftningsakter som lagen av den 28 juni 2015 om ändring av lagen av den 31 januari 2003 om successiv nedläggning av kärnkraften för industriell produktion av elektricitet för att säkerställa energiförsörjningen inte omfattas av tillämpningsområdet för den konventionen, eventuellt med hänsyn till de olika undersökningar och utfrågningar som gjorts i samband med att den lagen antogs?
- 5) a) Ska, med hänsyn till bland annat Maastrichtrekommendationerna om sätt att främja allmänhetens deltagande i beslutsprocessen i miljöfrågor, beträffande beslutsprocesser i flera skeden, artiklarna 2 och 6 i Århuskonventionen, jämförda med bilaga I.1 i samma konvention, tolkas så, att de är tillämpliga innan en sådan lagstiftningsakt antas som lagen av den 28 juni 2015 om ändring av lagen av den 31 januari 2003 om successiv nedläggning av kärnkraften för industriell produktion av elektricitet för att säkerställa energiförsörjningen, i vilken artikel 2 innebär att dagen för avaktivering och för att upphöra med industriell produktion av elektricitet i kärnkraftverken Doel 1 och Doel 2 senareläggs?
- b) Beror svaret på fråga 5 a på om frågan avser kärnkraftverket Doel 1 eller Doel 2, med hänsyn till att det för det förstnämnda kärnkraftverket är nödvändigt att anta lagstiftningsakter för att genomföra den ovannämnda lagen av den 28 juni 2015?
- c) Kan landets elförsörjning utgöra ett tvingande skäl av allmänintresse som medför att det är möjligt att inte tillämpa artiklarna 2 och 6 i Århuskonventionen eller att skjuta upp tillämpningen?
- 6) a) Ska artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU ⁽¹⁾ av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, jämförd med punkt 13 a i bilaga II till samma direktiv, i förekommande fall mot bakgrund av Esbo- och Århuskonventionerna, tolkas så, att de är tillämpliga på senareläggningen av dagen för avaktivering och för att upphöra med industriell produktion av elektricitet i ett kärnkraftverk, vilket, såsom i förevarande fall, medför betydande investeringar och säkerhetsuppgaderingar för kärnkraftverken Doel 1 och Doel 2?
- b) Om fråga 6 a besvaras jakande, ska artiklarna 2–8 och 11 i och bilagorna I, II och III till direktiv 2011/92/EU tolkas så, att de är tillämpliga före det att en sådan lagstiftningsakt antas som lagen av den 28 juni 2015 om ändring av lagen av den 31 januari 2003 om successiv nedläggning av kärnkraften för industriell produktion av elektricitet för att säkerställa energiförsörjningen, i vilken artikel 2 innebär att dagen för avaktivering och för att upphöra med industriell produktion av elektricitet i kärnkraftverken Doel 1 och Doel 2 senareläggs?
- c) Beror svaret på frågorna 6 a och b på om de avser kärnkraftverket Doel 1 eller Doel 2, med hänsyn till att det för det förstnämnda kärnkraftverket är nödvändigt att anta lagstiftningsakter för att genomföra den ovannämnda lagen av den 28 juni 2015?
- d) Om fråga 6 a besvaras jakande, ska artikel 2.4 i direktiv 2011/92/EU tolkas så, att senareläggning av avaktiveringen av ett kärnkraftverk får undantas från tillämpningen av artiklarna 2–8 och 11 i direktiv 2011/92/EU på grund av tvingande skäl av allmänintresse i samband med nödvändigheten att säkerställa elförsörjningen i landet?

- 7) Ska begreppet särskild lagstiftning i den mening som avses i artikel 1.4 i direktiv 2011/92/EU tolkas så, att det innebär att en sådan lagstiftningsakt som lagen av den 28 juni 2015 om ändring av lagen av den 31 januari 2003 om successiv nedläggning av kärnkraften för industriell produktion av elektricitet för att säkerställa energiförsörjningen inte omfattas av tillämpningsområdet för det direktivet, med hänsyn till bland annat de olika undersökningar och utfrågningar som gjorts i samband med att den lagen antogs och som kan nå de syften som eftersträvas med det ovannämnda direktivet?
- 8) a) Ska artikel 6 i rådets direktiv 92/43/EEG ⁽²⁾ av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, jämförd med artiklarna 3 och 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG ⁽³⁾ av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar, i förekommande fall mot bakgrund av direktiv 2011/92/EU samt Esbo- och Århuskonventionerna, tolkas så, att den är tillämplig på senareläggningen av dagen för avaktivering och för att upphöra med industriell produktion av elektricitet i ett kärnkraftverk, vilket, såsom i förevarande fall, medför betydande investeringar och säkerhetsuppgaderingar för kärnkraftverken Doel 1 och Doel 2?
- b) Om fråga 8 a besvaras jakande, ska artikel 6.3 i direktiv 92/43/EEG tolkas så, att den är tillämplig före det att en sådan lagstiftningsakt antas som lagen av den 28 juni 2015 om ändring av lagen av den 31 januari 2003 om successiv nedläggning av kärnkraften för industriell produktion av elektricitet för att säkerställa energiförsörjningen, i vilken artikel 2 innebär att dagen för avaktivering och för att upphöra med industriell produktion av elektricitet i kärnkraftverken Doel 1 och Doel 2 senareläggs?
- c) Beror svaret på frågorna 8 a och b på om de avser kärnkraftverket Doel 1 eller Doel 2, med hänsyn till att det för det förstnämnda kärnkraftverket är nödvändigt att anta lagstiftningsakter för att genomföra den ovannämnda lagen av den 28 juni 2015?
- d) Om fråga 8 a besvaras jakande, ska artikel 6.4 i direktiv 92/43/EEG tolkas så, att skäl avseende landets elförsörjning kan anses utgöra tvingande skäl av väsentligt allmänintresse, bland annat med beaktande av de olika undersökningar och utfrågningar som gjorts i samband med att den ovannämnda lagen av den 28 juni 2015 antogs och som kan antas uppnå de syften som eftersträvas med det ovannämnda direktivet?
- 9) Om den nationella domstolen, på grundval av svaren på ovanstående tolkningsfrågor kommer till slutsatsen att någon av de skyldigheter som följer av de ovannämnda konventionerna eller direktiven åsidosätts genom den angripna lagen, och att landets elförsörjning inte kan utgöra ett tvingande skäl av allmänintresse som medför att det är möjligt att avvika från de skyldigheterna, kan verkningarna av lagen av den 28 juni 2015 kvarstå, för att därigenom undvika rättsosäkerhet och göra det möjligt att uppfylla skyldigheterna enligt de ovannämnda konventionerna eller direktiven att bedöma miljökonsekvenserna och att ge allmänheten möjlighet att delta?

⁽¹⁾ EUT L 26, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 206, s. 7

⁽³⁾ EUT L 20, s. 7

Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien) den 10 juli 2017 – Arex CZ a.s. mot Odvolací finanční ředitelství

(Mål C-414/17)

(2017/C 300/28)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Arex CZ a.s.

Motpart: Odvolací finanční ředitelství

Tolkningsfrågor

- 1) Ska varje beskattningsbar person betraktas som en beskattningsbar person i den mening som avses i artikel 138.2 b i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ om ett gemensamt system för mervärdesskatt (nedan kallat mervärdesskattedirektivet)? Om inte, på vilka beskattningsbara personer är bestämmelsen tillämplig?
- 2) Om EU-domstolens svar är att artikel 138.2 b i mervärdesskattedirektivet är tillämplig på en sådan situation som den som avses i det nationella målet (det vill säga förvärvaren av varorna är en beskattningsbar person som är registrerad för skatt), ska denna bestämmelse då tolkas så, att när försändelsen eller transporten av varorna sker i enlighet med tillämpliga bestämmelser i rådets direktiv 2008/118/EG ⁽²⁾ om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG ⁽³⁾ (nedan kallat punktskattedirektivet) ska en leverans som omfattas av ett förfarande enligt punktskattedirektivet betraktas som en leverans som berättigar till undantag enligt denna bestämmelse, även om villkoren för undantag enligt artikel 138.1 i mervärdesskattedirektivet inte i övrigt är uppfyllda, eftersom transporten av varorna ska hänföras till en annan transaktion?
- 3) Om EU-domstolens svar är att artikel 138.2 b i mervärdesskattedirektivet inte är tillämplig på en sådan situation som den som avses i det nationella målet, är då den omständigheten att varorna transporteras under punktskatteuppskov avgörande när det gäller att bestämma till vilken av flera på varandra följande leveranser som transporten ska hänföras med avseende på rätten till undantag från mervärdesskatt enligt artikel 138.1 i mervärdesskattedirektivet?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 9, 2009, s. 12.

⁽³⁾ EGT L 76, 1992, s. 1.

Talan väckt den 12 juli 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike

(Mål C-420/17)

(2017/C 300/29)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: O. Beynet och C. Hermes)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att införa ett generellt system för skydd av ortolansparven i departementet Landes, och
- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen bedömer att Republiken Frankrike aldrig har vidtagit de sammanhängande och samordnade skyddsåtgärder som krävs för att införa ett generellt system för skydd av ortolansparven, och därmed har åsidosatt sina skyldigheter enligt direktiv 2009/147/EG ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 20, 26.1. 2010, s. 7.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Spanien) den 14 juli 2017 – Elena Barba Giménez mot Francisca Carrión Lozano

(Mål C-426/17)

(2017/C 300/30)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Elena Barba Giménez

Svarande: Francisca Carrión Lozano

Tolkningsfrågor

- 1) Ska direktiv 93/13/EEG, jämfört med direktiv 2005/29/EG och artikel 47 i stadgan, tolkas på så sätt att det utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken, såsom enligt artikel 35 i lag 1/2000 om civilprocess, det organ som är behörigt att genomföra det administrativa förfarandet för indrivning av arvodesanspråk ("jura de cuentas"-förfarande) inte har möjlighet att, innan det utfärdar en exekutionstitel, ex officio pröva förekomsten av oskäligen avtalsvillkor i ett avtal mellan en advokat och en konsument eller förekomsten av otillbörliga affärsmetoder?
- 2) Är de advokater som agerar som offentliga biträden "näringsidkare" i den mening som avses i artikel 2 c i direktiv 93/13 ⁽¹⁾ och artikel 2 b i direktiv 2005/29 ⁽²⁾? Är artiklarna 6.1 d och 7.2 i direktiv 2005/29 tillämpliga på fall där en näringsidkares taxor regleras i lag?
- 3) Om denna fråga besvaras jakande, ska då direktiv 2005/29 tolkas på så sätt att det utgör hinder för en bestämmelse som den i artikel 36 i lag 1/1996 om rättshjälp, som föreskriver att det är obligatoriskt att tillämpa det lagreglerade taxestystemet, även om näringsidkaren har underlåtit att lämna information eller agerat vilseledande när det gäller priset på sina tjänster?
- 4) Ska artikel 101 FEUF tolkas på så sätt att den utgör hinder för en bestämmelse som den i artikel 36 i lag 1/1996, enligt vilken ersättning till advokater som tillhandahåller tjänster inom ramen för systemet för rättshjälp – om klienten vinner framgång med sin talan – ska utgå enligt en arvodestaxa som fastställts på förhand av advokaterna, utan att myndigheterna i den aktuella medlemsstaten har möjlighet att avvika från nämnda taxa?
- 5) Uppfyller en sådan bestämmelse villkoren om nödvändighet och proportionalitet i artikel 15.3 i direktiv 2006/123?

- 6) Ska artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas på så sätt att den utgör hinder för en bestämmelse som den i artikel 36 i lag 1/1996, som innebär att [rättshjälpsberättigade personer], om de vinner framgång med sin talan utan att motparten förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, blir skyldiga att betala advokatens arvode enligt en arvodestaxa som fastställts av en yrkessammanslutning, vilket med mer än 50 % överstiger en social trygghetsförmåns årsbelopp?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktivet om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, 2005, s. 22).

Beslut meddelat av ordföranden på domstolens nionde avdelning den 19 juni 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Tjeckien

(Mål C-606/15) ⁽¹⁾

(2017/C 300/31)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Ordföranden på nionde avdelningen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 27, 25.1.2016.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 27 juni 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-683/15) ⁽¹⁾

(2017/C 300/32)

Rättegångsspråk: polska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 78, 29.2.2016.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 30 juni 2017 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Frankfurt am Main – Tyskland) – Richard Rodriguez Serin mot HOP!-Regional

(Mål C-539/16) ⁽¹⁾

(2017/C 300/33)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 30, 30.1.2017.

**Beslut meddelat av domstolens ordförande den 5 juli 2017 (begäran om förhandsavgörande från Cour
d'appel de Mons – Belgien) – État belge mot Biologie Dr Antoine SPRL**

(Mål C-548/16) ⁽¹⁾

(2017/C 300/34)

Rättegångsspråk: franska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 30, 30.1.2017.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 13 juli 2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mot Ercea

(Mål T-348/16 OP) ⁽¹⁾

(Skiljedomsklausul — Återvinning — Uppskov med verkställigheten av tredskodom — Mellandom)

(2017/C 300/35)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande i målet rörande huvudsaken: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Thessaloniki, Grekland) (ombud: advokaten V. Christianos)

Svarande i målet rörande huvudsaken: Genomförandeorganet för Europeiska forskningsrådet (Ercea) (ombud: M. Pesquera Alonso och F. Sgritta, biträdda av advokaten E. Kourakis)

Saken

Ansökan om återvinning av tredskodom av den 6 april 2017, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/Ercea (T 348/16, ej publicerad, EU:T:2017:268).

Domslut

Verkställigheten av tredskodom av den 6 april 2017, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/Ercea (T-348/16) ska skjutas upp till dess att ansökan om återvinning från Genomförandeorganet för Europeiska forskningsrådet (Ercea) har prövats.

⁽¹⁾ EUT C 296, 16.8.2016.

Tribunalens beslut av den 13 juli 2017 – myToys.de mot EUIPO – Laboratorios Indas (myBaby)

(Mål T-519/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket myBaby — De äldre EU-ord- och figurmärkena, samt de äldre nationella ordmärkena MAYBABY, May BaBy och MAY BABY — Anslutningsöverklagande — Artikel 8.3 i förordning (EG) nr 216/96 — Beslut som enbart utgör en bekräftelse — Avvisning)

(2017/C 300/36)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: myToys.de GmbH (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna C. Hauss Löhde och M. Mette)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: H. Kunz)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcon, Spanien) (ombud: advokaten M. de Justo Bailey)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 17 juni 2015 (ärende R 1002/2014-2) om ett invändningsförfarande mellan Laboratorios Indas och myToys.de.

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) myToys.de GmbH ska bära sina rättegångskostnader och ersätta kostnaderna för Laboratorios Indas, SA.
- 3) Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 363, 3.11.2015.

Beslut av tribunalens ordförande av den 13 juli 2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mot Ercea

(Mål T-348/16 OP-R)

(Interimistiskt förfarande — Skiljedomsklausul — Tredskodom — Ansökan om uppskov med verkställigheten av tredskodom — Bristande behörighet)

(2017/C 300/37)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande i målet rörande huvudsaken: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Thessaloniki, Grekland) (ombud: advokaten V. Christianos)

Svarande i målet rörande huvudsaken: Genomförandeorganet för Europeiska forskningsrådet (Ercea) (ombud: M. Pesquera Alonso och F. Sgritta biträdda av advokat E. Kourakis)

Saken

Talan enligt artikel 123.4 och artikel 156 i tribunalens rättegångsregler avseende uppskov med verkställigheten av tredskodom av den 6 april 2017, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/Ercea (T 348/16, ej publicerad, EU:T:2017:268).

Avgörande

- 1) Ansökan avvisas.
 - 2) Frågan om rättegångskostnader anstår.
-

Tribunalens beslut av den 19 juli 2017 – HI mot kommissionen(Mål T-464/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Projekt som finansieras av unionen — Intressekonflikt — Disciplinärt förfarande — Sanktion om nedflyttning till lägre lönegrad — Talan ogillas i första instans — Uppenbart att överklagandet delvis ska avvisas och delvis är ogrundat)

(2017/C 300/38)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: HI (ombud: advokaten M. Velardo)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: C. Ehrbar och F. Simonetti)

Saken

Överklagande av dom av Europeiska unionens personaldomstol (ensamdomare) av den 10 juni 2016, HI mot kommissionen (F-133/15, EU:F:2016:127), om att upphäva domen.

Avgörande

1) Överklagandet ogillas.

2) HI ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 371, 10.10.2016.

Talan väckt den 11 juli 2017 – Nexans France och Nexans mot kommissionen

(Mål T-423/17)

(2017/C 300/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Nexans France (Courbevoie, Frankrike) och Nexans (Courbevoie) (ombud: M. Powell och A. Rogers, Solicitors, och advokaten G. Forwood)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut C(2017) 3051 final av den 2 maj 2017 avseende en ansökan om konfidentiell behandling som Nexans France och Nexans lämnat in i enlighet med artikel 8 i beslut 2011/695/EU av Europeiska kommissionens ordförande av den 13 oktober 2011 om förhørsombudets funktion och kompetensområde i vissa konkurrensförfaranden (ärende AT.39610 – Power Cables), i den del beslutet avser ett ogillande av sökandenas begäran om konfidentialitet beträffande det material som de i mål T-449/14 hävdade hade erhållits på ett rättsstridigt sätt (så kallade kategori I-begäran), och
- förplikta kommissionen att ersätta sökandenas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Som första grund anføres att kommissionen i strid med artikel 296 FEUF, artikel 41.2 c i stadgan om de grundläggande rättigheterna och artikel 8.2 i beslut 2011/695/EU inte angav tillräckliga skäl.
2. Som andra grund anføres att kommissionen gjorde en felaktig bedömning av sökandenas yrkande enligt artikel 8.2 i beslut 2011/695, för det första genom att slå fast att en del av det omtvistade materialet redan var känt för ett obegränsat antal personer, för det andra genom att inte beakta principen om ett effektivt rättsligt skydd och, för det tredje, genom att slå fast att sökandenas intressen inte är skyddsvärda.
3. Som tredje grund anføres att kommissionen har brutit mot principen om oskuldspresumtion, med beaktande av den omständigheten att det i det pågående målet T-449/14 är omtvistat huruvida den metod genom vilken det omtvistade materialet erhöles är laglig. En publicering av det omtvistade materialet skulle underminera effekten av en ogiltigförklaring i det målet.

Talan väckt den 12 juli 2017 – Dehousse mot Europeiska unionens domstol

(Mål T-433/17)

(2017/C 300/40)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Franklin Dehousse (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna L. Levi och S. Rodrigues)

Svarande: Europeiska unionens domstol

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- slå fast att den aktuella talan kan tas upp till prövning och bifalla den, och följaktigen
- ogiltigförklara beslutet av den 18 maj 2017, genom vilket svaranden avslog den bekräftande ansökan om tillgång till handlingar som sökanden lämnade in den 12 april 2017, och beslutet av den 22 maj 2017, genom vilket svaranden delvis avslog den bekräftande ansökan om tillgång till handlingar som sökanden lämnade in den 16 mars 2017,
- fastställa svarandens ansvar enligt artikel 340 FEUF,
- förplikta svaranden att betala skadestånd för i första hand immateriell skada som sökanden har lidit, vilken skäligen uppskattas till tio tusen (10 000) euro, och i andra hand det symboliska beloppet en euro, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder hänförliga till yrkandet om ogiltigförklaring och en grund hänförlig till skadeståndsyrkandet.

1. Den första grunden avser ett åsidosättande av beslutet av Europeiska unionens domstol av den 11 oktober 2016 om allmänhetens tillgång till handlingar som Europeiska unionens domstol innehar i utövandet av sina administrativa funktioner (2016/C 445/03), artikel 15.3 FEUF och artikel 42 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna med avseende på allmänhetens tillgång till institutionernas handlingar och rätten till insyn. Sökanden gör särskilt gällande att de angripna besluten ska ogiltigförklaras då de innebär att vissa handlingar inte tillhandahålls, att andra handlingar tillhandahålls på ett ofullständigt vis, eller att de avsedda handlingarna tillhandahålls men med omfattande maskering av handlingen.
2. den andra grunden avser ett åsidosättande av artikel 296 FEUF och artikel 41 i stadgan då de angripna besluten saknar motivering eller är bristfälligt motiverade.
3. Tredje grunden avser ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

Beträffande unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar hävdar sökanden att svarandeinstitutionen har agerat felaktigt, vilket medför ansvar. Detta felaktiga agerande har medfört en allvarlig immateriell skada för sökanden, därav dennes begäran om skadestånd.

Talan väckt den 12 juli 2017 – ClientEarth m.fl. mot kommissionen

(Mål T-436/17)

(2017/C 300/41)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ClientEarth (London, Förenade Konungariket), European Environmental Bureau (EEB) (Bryssel, Belgien), The International Chemical Secretariat (Göteborg, Sverige), International POPs Elimination Network (IPEN) (Göteborg) (ombud: A. Jones, Barrister)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- förklara att talan kan tas upp till prövning och bifalla den,
- ogiltigförklara kommissionens beslut C(2017) 2914 slutlig, av den 2 maj 2017, att inte ompröva kommissionens beslut C(2016) 5644 om beviljande av tillstånd för vissa användningar av blysvavelskromat, gul, och blykromatmolybdat-sulfat, röd, enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) (EUT L 396, 2006, s. 1),
- ogiltigförklara kommissionens beslut C(2016) 5644,
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader, och
- besluta om varje annan åtgärd som den finner lämplig.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har vid antagandet av beslut C(2017) 2914 gjort sig skyldig till flera fall av uppenbart felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktig bedömning med avseende på frågan huruvida ansökan om godkännande från DCC Maastricht BV är förenlig med artikel 62 och artikel 60.7 i Reach-förordningen.

2. Andra grunden: Kommissionen har vid antagandet av beslut C(2017) 2914 gjort sig skyldig till flera fall av uppenbart felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktig bedömning med avseende på den socioekonomiska analysen enligt artikel 60.4 i Reach-förordningen.
3. Tredje grunden: Kommissionen har vid antagandet av beslut C(2017) 2914 gjort sig skyldig till flera fall av uppenbart felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktig bedömning med avseende på analysen av alternativ enligt artikel 60.4 och 60.5 i Reach-förordningen.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har vid antagandet av beslut C(2017) 2914 gjort sig skyldig till flera fall av uppenbart felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktig bedömning med avseende på tillämpningen av allmänna unionsrättsliga principer, inklusive motiveringsskyldigheten och försiktighetsprincipen, i samband med tillståndsförfarandet enligt Reach-förordningen.

Överklagande ingett den 14 juli 2017 – Oy Karl Fazer mot EUIPO – Kraft Foods Belgium Intellectual Property (MIGNON)

(Mål T-437/17)

(2017/C 300/42)

Överklagandet är avfattat på engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Oy Karl Fazer Ab (Vantaa, Finland) (ombud: advokaten L. Laaksonen)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Kraft Foods Belgium Intellectual Property (Halle, Belgien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "MIGNON" – Registreringsansökan nr 10 995 892

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 24 april 2017 i ärende R 1859/2016-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- bifalla ansökan om registrering av varumärket för samtliga varor som avses i ansökan.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.
-

Överklagande ingett den 18 juli 2017 – Sevenfriday mot EUIPO – Seven (SEVENFRIDAY)**(Mål T-448/17)**

(2017/C 300/43)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Rättegångsdeltagare***Klagande:* Sevenfriday AG (Zürich, Schweiz) (ombud: advokaterna M. Mostardini, F. Mellucci, S. Pallavicini och G. Bellomo)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Seven SpA (Leini, Italien)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket "SEVENFRIDAY" – Registreringsansökan nr 12 915 021*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 2 maj 2017 i ärende R 2291/2016-2**Yrkande**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den del det överklagande som ingavs av Sevenfriday AG mot beslut B2400482 av den 7 oktober 2016 ogillas genom detta beslut, och följaktligen bifalla ansökan nr 1105144 om registrering som EU-varumärke.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 18 juli 2017 – Sevenfriday mot EUIPO – Seven (SEVENFRIDAY)**(Mål T-449/17)**

(2017/C 300/44)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter***Klagande:* Sevenfriday AG (Zürich, Schweiz) (ombud: advokaterna M. Mostardini, F. Mellucci, S. Pallavicini och G. Bellomo)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Seven SpA (Leini, Italien)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "SEVENFRIDAY" – Registreringsansökan nr 13 500 533

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 2 maj 2017 i ärende R 2292/2016-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den mån Sevenfriday AB:s överklagande av beslut B252649 av den 10 oktober 2016 däri avslås och följaktligen fastställa att det som avses i ansökan nr 16500533 kan registreras som EU-varumärke, och
- således ogiltigförklara det överklagade beslutet och upphäva det i den mån varor i klass 9 berörs.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 14 juli 2017 – Bateni mot rådet

(Mål T-455/17)

(2017/C 300/45)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Naser Bateni (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Schlingmann och M. Bever)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

1. förplikta Europeiska unionen, företrädd av rådet, att till sökanden utge skadestånd på 250 000 euro för den ideella skada som sökanden lidit med anledning av
 - upptagandet i förteckning III i bilaga II till rådets beslut 2010/413/Gusp genom rådets beslut 2011/783/Gusp av den 1 december 2011 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 319, s. 71) och upptagandet i förteckning III i bilaga VIII till förordning (EU) nr 961/2010 genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 1245/2011 av den 1 december 2011 om genomförande av förordning (EU) nr 961/2010 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 319, s. 11),
 - upptagandet i förteckning III i bilaga IX till rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 88, s. 1) och
 - upptagande i förteckning III i bilagan till rådets beslut 2013/661/Gusp av den 15 november 2013 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 306, s. 18) och i förteckning III i bilagan till rådets genomförandeförordning (EU) nr 1154/2013 av den 15 november 2013 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 306, s. 3),

2. förplikta Europeiska unionen, företrädd av rådet, att utge dröjsmålsränta med en räntesats motsvarande Europeiska centralbankens fastställda referensränta med tillägg av två procentenheter från och med den 24 mars 2017 till dess full betalning sker av det belopp som anges under punkten 1, samt
3. förplikta Europeiska unionen, företrädd av rådet, att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund.

Genom antagandet av de restriktiva åtgärderna gentemot sökanden åsidosatte rådet på ett betydande sätt rättsregler som skyddar sökanden. Därigenom orsakades sökanden en betydande ideell skada som denne ska erhålla ersättning för.

- Mot upptagandet av sökanden i förteckningarna väckte sökanden ogiltighetstalan med framgång. Tribunalen ogiltigförklarade nämnda rättsakter genom lagakraftvunna domar av den 6 september 2013 i målen T-42/12 och T-181/12 och av den 16 september 2015 i mål T-45/14, i den mån de rörde sökanden. Därigenom fastställde tribunalen att rådet inte hade visat något skäl som skulle kunna motivera att sökanden upptogs i förteckningen och att rådet därför uppenbart hade gjort en felaktig bedömning och inte visat den omsorg som krävs.
- Enligt tribunalens praxis (Safa Nicu Sepahan Co./rådet, mål T-384/11, dom av den 25 november 2014), som domstolen bekräftat (mål C-45/15, dom av den 30 maj 2017), innebär detta en klar överträdelse av såväl materiella bestämmelser som skyddar enskilda med avseende på de rättsliga grunderna som den berördes grundläggande rättigheter, särskilt rätten till ett effektivt rättsligt skydd.
- Ogiltigförklaringen av de omtvistade rättsakterna utgör inte i sig en tillräcklig gottgörelse. De omfattande sociala, yrkesmässiga och privata följderna av de rättsstridiga upptagandena av sökanden under flera år kan endast gottgöras genom skadestånd.

Överklagande ingett den 19 juli 2017 – Medisana mot EUIPO (happy life)

(Mål T-457/17)

(2017/C 300/46)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Medisana AG (Neuss, Tyskland) (ombud: advokaterna J. Bühling och D. Graetsch)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "happy life" – Registreringsansökan nr 15 164 023

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 3 maj 2017 i ärende R 1965/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.2 i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 20 juli 2017 – Bopp mot EUIPO (Återgivning av en liksidig oktagon)

(Mål T-460/17)

(2017/C 300/47)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Carsten Bopp (Glashütten, Tyskland) (ombud: advokaten F. Pröckl)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke (återgivning av en liksidig oktagon) – Registreringsansökan nr 11 005 196

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 8 maj 2017 i ärende R 1954/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 75 i förordning nr 207/2009.

Tribunalens beslut av den 18 juli 2017 – Gauff mot EUIPO EUIPO – H.P. Gauff Ingenieure (Gauff)

(Mål T-748/15) ⁽¹⁾

(2017/C 300/48)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på fjärde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 78, 29.2.2016.

**Tribunalens beslut av den 7 juli 2017 – Bank of New York Mellon mot EUIPO – Nixen Partners
(NEXEN)**

(Mål T-278/17) ⁽¹⁾

(2017/C 300/49)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på femte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 213, 3.7.2017.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV